

A 14 karátos autó

treatment

A lassan lebukó nap aranszínű fényében egy arab város sziluettje látszik a délibábos levegő remegésén át. A város közepén, a várfalak mögött, egy gazdagon díszített palota terül el egy oázis közepén.

“Ifiriz királyság aranykorában béke és gazdagság uralkodott a Birodalomban. Nem véletlen, hogy a sivatag rabló hordája szemet vetett a kincsekre, és elindultak Ifiriz felé.”

Valahol a távolban, a sivatag felől fegyverropogás hallatszik.

“A király segítséget kért a baráti Franciaország kormányától, akik egy csapat Idegenlégióist vezényeltek Ifiriz védelmére.”

A sivatag dűnéi mögül felbukkanva egy tevéken ügető, nagyobb létszámú csapat közeledik a lassan lenyugvó nap vörös korongja előtt. Élükön egy magas, napbarnított arcú, középkorú férfi lovagol (Gustave Laboux). Elsőnek ér a domb tetejére, megtorpan, és kezét felemelve megálljt int a légiósoknak. Kemény tekintetek, rezzentelen arcok.

“A katonák azonban elkéstek: mire Ifirizbe értek, a város már lángokban állt. A király meghalt, de a kis királyfit és Ifiriz aranykészletét sikerült megmenti a Gustave Laboux által vezetett légiósoknak. A csatában azonban közülük is sokan az életüket veszítették.”

A távolban, a városfal mögött a lángokban álló királyi palota sziluettje látszik. Laboux jelére katonái hatalmas porfelhőt kavarva megindulnak a város felé. Eltűnnek a kapu mögött. Lövések, robbanások hangjai hallatszanak és mindent betölt a gomolygó füst.

“Egyedül Laboux, és még két légiós, Lingeström és Portenif maradtak életben, de Laboux komoly sebet szerzett az ütközetben.”

A hold ezüstös fényében fürdő sivatagban egy kis csapat közeledik. Két, tevéen ülő keménykötésű légionárius (Lingeström és Portenif), és mögöttük, az arab telivér paripáján lovagló kis királyfi. A málhahordó tevék kötőféken vezetve, nehézkesen mozognak a nagyméretű ládák súlya alatt. Leghátul vonul az eszméletlen Laboux-t hordozó tevé.

“Ezt kihasználva Lingeström és Portenif elhatározták, hogy megölik a királyfit és elrabolják az aranyat. Laboux megpróbálta megakadályozni, ez részben sikerült: a királyfi a zűrzavart kihasználva megszökött. Laboux-t azonban leütötték: Lingeström és Portenif megszerezték az aranyat.”

A tábornok fényében, a sziklafalra vetülő sziluettek mozognak. Gomolygó árnyak, karok, fegyverek csapásai, teljes kavalkád, kiáltások. Majd a kis királyfi felpattan a lovára és elvágtat a sötét sivatag belseje felé.

“Végül Laboux-t megtalálta egy légiós őrző, amelyet egy De Bertin nevű légióosztály vezetett és a Laboux által elmondottak alapján utána eredtek a két légiós. Sikerült elfogni őket, visszaszerezni az elrabolt aranyat és a két rablót életfogytiglani kényszermunkára ítélték.

A királyfinak azonban nyoma veszett – eltűnt valahol a Szahara végtelen sivatagjában.

A francia titkosszolgálat hosszú évek kutatása után jön rá, hol talált otthonra a királyfi és elhatározzák, hogy egy titkos akció keretén belül visszaadják neki jogos tulajdonát, Ifiriz országának két tonnányi aranykészletét. Ifirizben azóta is tartja magát a legenda, miszerint egy oroszlán hozza vissza a város dicsőségét...”

Nizza, 15 évvel később

Egy tengerjáró gőzös lassan beúszik Nizza kikötőjébe. A fedélzeten egy fiatal matróz, Gorcsev Iván, egy, a hátára borított mentőcsónakon ül, vele szemben egy cingár, idős úriember, orrán cvikker. Kezükben kártya, előttük nagy halom pénz, az úriember egyre jobban izzad, majd egy plakettet csap az asztalra és nagyot sóhajt, Gorcsev kártyáit az asztalra teszi és bocsánatkérően széttárja a kezét. Az ég kék, ragyogóan süt a nap. A hajó nagyot kürtölve horgonyt vet, és Gorcsev egy pénzzel teletömött tengerész zsákkal a vállán, füttyörészve lesétálna a hajóról, az idős úriember utána szalad és kéri, legalább a kártyán elnyert Nobel-díj plakettjét adja vissza neki. Gorcsev beletúr a zsákba, mialatt egy párbeszéd zajlik le közte és az úriember között a francia egyetemek felületes oktatási szisztémájával kapcsolatban, amely mellőzte a makaó nevű kártyajáték ismeretét, majd előhalássza a plakettet és mit sem törődik vele, hogy közben pénzek hullanak a tengerbe.

Pálmafák hajladoznak a lány szélben. Gorcsev leér a hajóhídról. A kikötőben matrózok, alkalmi árusok, bálákat cipelő rakodómunkások színes kavalkádja nyüzsög. Ahogy körülnéz, a tömegben meglát egy extra furcsán felöltözött, mozdulatlan fickót, aki egy láda mellett áll: Vanekot. Egy munkafelügyelő lép oda hozzá, a ládára mutat, valamit dühösen odaszól neki és elmegy. Az alak megvonja a vállát és unottan feláll a láda tetejére. Gorcsevnek megtetszik a bogaras alak, felveszi magántitkárnak, ad neki egy csomó pénzt és megbízza, hogy vegyen magának és neki is valami elegáns ruhát, ami méltó új státuszához, majd vidáman elsiet. Hogy hol találja meg? Emiatt ne fájjon a feje...

A villákkal szegélyezett korzón sétálva Gorcsev egy elegáns szálló teraszán kiszúr egy káprázóan csinos fiatal lányt, Anette Laboux-t. Leül egy közeli asztalhoz, megbabonázva nézi, majd ahogy a lány észreveszi, elindul közöttük egy szavak nélküli flört. Ekkor egy magas szőke férfi, bizonyos báró Lingeström lép oda Anette-hez, szemmel láthatóan feszültség van közöttük, vitatkozni kezdenek. Gorcsev sört rendelne, de összetűzésbe kerül a pincérrel, aki felrója neki oda nem illő viselkedését. Már tettelegességig fajulna a helyzet, amikor Gorcsev egy jól irányzott ütéssel jobb belátásra inti a pincért. A szálló közönsége felhördül, Anette-nek elkerelkedik a szeme, Lingeström elképedve nézi a jelenetet, majd csapni kezdi a szelet Anette-nek. Ekkor jön bő frakkban Vanek a ruhákkal és egy strandnapernyővel, ami alatt Gorcsev át is öltözik: immár úriember. A „párbaj” elindul: ha Lingeström báró, akkor ő „herceg”... Megjelenik a szálló titkára és megköveti Gorcsevet, aki elegánsan, nagyizolva megrendeli a fél étlapot, libamájjal eteti a galambokat. Ahogy a báró rendel egy francia pezsgőt, Gorcsev ötöt rendel. Miután Vanek kidől a nagy zabálásban, kibérel neki egy tizenkét szobás lakosztályt és gondoskodik a nyugalmáról. Mire mindez lezajlik Anette-nek elege lesz a két kakaskodó férfiből. Elviharzik, a sofőr nyitja neki az ajtót, Anette azonban a sofőr helyére ül be és elrobog. Gorcsev taxit fog, utána ered, a báró sportkocsijába ugrik és utánuk száguld ő is.

Gorcsev egy vaskos pénzköteg segítségével meggyőzi a sofőrt, hogy mind a ketten jobban járnak, ha ő tartja kezében a kormányt. A gázba tapos, sorra kerül a különböző akadályokat, többet megy a járdán, a falat súrolva, mint az úttesten. Szembe jön egy kékszínű Alfa Rómeó, majdnem összeütköznek. Anette a fékcsikorgásra és dudálásra napszemüvegén át a visszapillantóba néz és látja, amint a taxi, vadul kanyarogva, a többi autót örült módon előzve, halad a nyomában. Anette könnyedén sóhajt egyet és beletapos a gázba. A báró vadul követi őket. Anette maga mögött hagyja a taxit, és a néptelen országúton ezerrel száguld a Monte Carlo tábla által jelzett irányba. Belenéz az üres visszapillantóba, lassít, és elnézően megcsóválja a fejét. Ebben a pillanatban az út hajlatán, egy bukkanón felrepülve, megjelenik mögötte Gorcsev taxija, megpördül a levegőben és fejfelé nagy robajjal landol az úton. Anette nagyot fékez, visszatolat, hogy túlélte-e a fiú a karambolt. Gorcsev vigyorogva mászik ki a roncsból. Rövid párbeszéd: mégis utolérte Anette-et... !

Ekkor kissé lemaradva, csikorgó gumikkal nagyot fékezve érkezik a báró, kihívja párbajra Gorcsevet. Anette beszélni próbál velük, nem figyelnek rá, végképp elege lesz, otthagya őket és hazasétál. A két kakaskodó férfi párbajozni indul a Monte Carlói tisztikaszinóba.

Nizza villanegyedében az úton egy krómozott, elegáns, acélkék színű Alfa Rómeó túrakocsi, a tizennégy karátos autó halad, volánjánál egy színesbőrű sofőrrel (Parker). Lelassít egy villa előtt, melynek kerítésén cirádás betűkkel a Laboux név díszel. A kapu kinyílik, bűgő motorral begördül rajta az autó, majd beáll a garázsba.

Alkonyodik, amikor Anette hazaér, de meglepetésére Gorcsev már ott várja a kapuban, a Laboux-villa előtt. Kiderül, hogy Gorcsev szétkaszabolta a bárót és a tisztiklubban kiderítette Mademoiselle Laboux címét, ami ezek után nem volt kihívás. Anette hitetlenkedve hallgatja, majd Gorcsev töredelmesen bevallja, hogy nem is herceg...

Ekkor jön ki a villából dühösen Gustave Laboux, nyugalmazott tábornok. Értesült róla, hogy Gorcsev kompromittálta a lányát azzal, hogy párbajozott és összevagdalta a vőlegényét, és súlyos leckét érdemelne, és megkéri, hogy távozzon. Gorcsev megkérdezi, hogy helyrehozhatná-e ezt azzal, ha megkérné Anette kezét. Laboux móresre akarja tanítani. Kakaskodás a két férfi között, Anette elképedve hallgatja ezt, majd ebből is elege lesz és a szobájába megy. Laboux és Gorcsev a vitának verekedéssel ad nyomatékot a kertben. A bunyó döntetlen, a végén a provokatívnak szánt feltétel Laboux részéről, hogy ha Gorcsev beáll a francia idegenlégióba, elveheti feleségül Anette-et.

Gorcsev rohan és jelentkezik a légióba, majd tárcsázza a szállót és megkéri Vaneket, hogy helyettesítse őt, ameddig elbúcsúzik a most már hivatalosan is: menyasszonyától.

Éjszaka van. A kikötő egy elhagyatott részén egy Jázmin nevű rosszarcú alak és pár alvilági fickó várakozik. Egy hajó érkezik a kikötőbe, fedélzetén egy sokat próbált, kemény ex-légióossal: Porteniffel. Ahogy partot ér nagyot szippant a levegőbe és felsóhajt: Franciaország! Elmondják neki, hogy minden a terv szerint halad: készen állnak az „akcióra”.

Gorcsev visszamegy a Laboux villához. Kavicsokkal kezdi dobálni a villa egyik ablakát, majd kiabálni kezdi Anette nevét. Egy kisebb kő betör egy ablakot, felkapcsolódik egy villany, kijön Anette az erkélyre. Gorcsev kiabálni kezd neki, a lány el akarja küldeni, Gorcsev hajlíthatatlan és egyre hangosabb. Anette ezt megelégedi, lejön, és a kapuban beszélgetnek. Bár Anette kerek perec kijelenti, hogy őt nem érdekli miben állapodott meg az apjával és nem akar a felesége lenni Gorcsevnek, de le akarja beszélni légióról, mert a légió

az maga a pokol. Nem jutnak közös nevezőre, végül Anette ingerülten bemegy a villába, Gorcsev pedig, hogy bizonyítson és eleget tegyen szavának, elindul a légióba.

Pirkad. Gorcsev autóba száll, és száguld a Riviéra országútján, hogy minél előbb teljesíthesse küldetését. Egy autó üldözőbe veszi: Lingeström az. A báró próbálja leszorítani az útról Gorcsevet, aki veszi az akadályokat. Egy szembejövő autó miatt azonban elrántja a kormányt és így a bárónak sikerül az autójával lelöknie a szerpentin útról: Gorcsev autója száll a levegőben. A báró kárörvendve lesi a jelenetet. Az autó nagy robajjal landol a pár szinttel lejjebb lévő benzinkút mellett egy teherautó tetején, majd beleviharzik a kútba, Gorcsev a szélvédőn át kirepül az autóból és egy közeli telefonfülkében landol, a kocsit tovább borul, a benzinkút robban. Pár zöldhasú a levegőbe repül, egy autó alkatrész fejen találja Lingeströmet, aki hanyatt vágja magát és eszméletét veszti.

Gorcsev leporolja magát és visszamegy a szállodába a pénzzel teli tengerészszáékért, ám legnagyobb döbbenetére Vanek esik ki a szekrényből. Kiderül a beszélgetésből, hogy Vanek megkért egy Cortot nevű fickót, hogy álljon be helyette próbaképpen Gorcsev néven. Ha nem tetszik neki a hely, akkor jön Gorcsev és leváltja „Cortot meg mehet Isten hírével. Gorcsev megnyugszik és megbízza Vaneket, hogy ameddig ő katonáskodik, vigye a híreket ill. gondoskodjon megfelelő udvarlási ajándékokról menyasszonya, Anette Laboux részére.

Laboux a villában, De Bertinnel nyugalmazott tábornok barátjával találkozik, aki közli vele a rossz hírt: Portenif és idősebb báró Linsgeström megszöktek az afrikai fegyenctelepről. Lingeströmet lelőtték, de Portenifnek nyoma veszett szökés közben...

Gorcsev végre eljut a légióba. Megtalálja Cortot-t, beszélgetésükből kiderül, hogy egy olyan tiszt alá osztották be, aki a cimborája volt korábban, ezért esze ágában sincs otthagyni a légiót, mert nagyon jó dolga van. Eredmény: ha Cortot nem akar újra belépni, akkor legyen két Gorcsev a légióban. Megegyeznek. Gorcsev ezek után, immár légiósként, egy félhomályos folyosón az újoncok között tülekedve öt perc alatt összetűzésbe kerül egy őrmesterrel, Verdier-vel, aki ugyan nem látja az arcát, de megjegyzi magának Gorcsev nevét. Emiatt később még sok gondja lesz Vaneknek.

Vanek újságot lapozgatva a kaszárnyaudvaron várja Gorcsevet, a hírrel, hogy nem találja Zwillinger Lolát... Gorcsev nem érti, Vanek belezavarodik a nevekbe, végül rábök a kezében tartott újságra, ti. olyan tisztán emlékszik a névre, mint erre itt: „Rendkívüli kiadás: elrabolták Anette Laboux-t”. Gorcsev azon nyomban megkéri Vaneket, hogy pár órára ismét helyettesítse őt, amíg utána jár az ügynek. Ruhacsere. Gorcsev elmegy Vanek ruhájában...

Gorcsev miután megtudta Vanektól, hogy a lány nyomát Marseille-nél vesztette el a rendőrség, kiérve a légióból az első taxiba bevágja magát, ami szembejön. Meg kell találnia a lányt, de hol keresse? A kikötőben hemzsegnek az alvilági figurák, nem lesz nehéz infót szereznie, ha megtalálja a törzshelyüket. Kéri a taxistól, hogy vigye el oda, ahova a legkevésbé menne, arra a helyre, aminek a nevét sem meri kimondani, amit biztos nem élne túl egyszeri halandó. Nem meglepő módon a taxis erre nem hajlandó. „Nincs az a pénz” – ahogy fogalmaz. Viszont annyi pénz van, hogy Gorcsev legalább megtudja, hogy mi az a hely, ahova mennie kell. Egy letámasztott kerékpárt elkötve útnak indul, a Texas vendéglőbe.

A Texas előtt rögtön tudja, hogy jó helyre került, mert az ablakon többen is kizuhannak egy tömegverekedésnek hála. Gorcsev, feltűri az inge ujját és bemegy a vendéglőbe, ahol senki nem is kérdez semmit, már benne is van egy tipikus „rejtői” bonyóban. Gorcsev az elején

még próbálja megtudni, hogy ki kivel és miért bunyózik, de az igazság, hogy ezt már senki nem tudja, aki tudta, lehet már nincs eszméleténél. A verekedés folytatódik.

Gorcsev talpon marad a hatalmas adok-kapok után, amivel kivívja a csapos elismerését, aki rögtön munkát is ajánl neki. Egy rettegett banda keres magának mindenre elszánt, rossz életű tagokat. Mégis milyen banda? A legsöpredékebb, legkegyetlenebb társaság, az emberrablás a specialitásuk, de nem riadnak vissza semmilyen gaztettől: betöréstől, huligánkodástól, zsarolástól, stb sorolná a csapos napestig a bűnlajstromot, szóval szinte semmitől sem. Jól hangzik, konstatálja Gorcsev, ott biztos lesz valami infója Anette-ről. Jelentkezik a melóra, így a Gyanús Cápá nevére irányítják.

Gorcsev a Cápán találkozik Hümérrrel. A brutális, félelmetes külső egy naiv, csupaszív-lelket takar. Az amatőr költővel gyorsan összebarátkozik Gorcsev, és a férfi mindenképpen lebeszelné a légióról. A beszélgetés hatására Gorcsev őszintén féltetni kezdi Vanekot...

Vanek - már katonaruhában összefut az udvaron az őrmesterrel. Szalutál és Gorcsevként mutatkozik be. Verdier vészjósló hangon megjegyzi, hogy alig várja, hogy "Gorcsev", azaz Vanek letegye az „esküt” és részt vegyen a légiósoknak kijáró kiképzésen... Vanek ebből ekkor még mit sem sejt a rá váró megpróbáltatásokból.

Megérkeznek Jázminék a hajóra. Külsőleg nincsenek meglepődve Gorcsevvvel, akinek egy martalóc spontán leütésével kell bizonyítania rátermettségét. Mikor ez megtörténik, felbereklik egy teszt melóra. El kell kapni egy különösen veszélyes orosz fickót, valami Gorcsevet. Nem lesz sima ügy, Jázminék információja szerint, az orosz kész harcművész. De, ha itt jól teljesít, akkor velük jöhet a nagy melóba is, a nőrablás elvarrására. Gorcsevnek felcsillan a szeme. Viszont mivel Gorcsev kiütötte az egyetlen embert, aki tudott vezetni a csapatból, rögtön sofőrré is előléptetik. Indulnak elkapni az oroszot.

A Laboux-villában nagy a kétségbeesés. A sejtelmek bizonyossággá válnak amikor kapnak egy zsaroló levelet. Az arany, a lányért cserébe. Megvalósult a félelmük... a legrosszabbra gondolnak, de nem merik kimondani, hogy Portenif állhat e mögött, hátha, nem... Muszáj lesz belemenni a cserébe. De Labouxéknak is meglesz a tervük, hogy a csere után, miképp tudják azonnal visszaszerezni az aranyat. De a legfontosabb, Anette biztonsága!

Visszaérnek a Gyanús Cápára Gorcsevék, akik hozzák magukkal a teljesen hülyére vert Cortot. Szerencsére a férfi annyira részeg volt ivó cimboráival együtt már mikor megtalálták, hogy túl sokat nem is érzett a verésből. Gorcsevnek azért van némi lelkiismeret furdalása, mégiscsak helyette verték meg a fickót, egy lopott pillanatban mikor lehajítja a raktárba az ájult Cortot szánakozva meg is jegyzi, hogy „Rossz nevet választottál, Gorcsevnek születni kell...” Gorcsev Jázminától elismerő kritikát kap a teljesítményéért, megtarthatja a helyét a bandában, és indulhatnak a lány-csere akcióba.

A Texas vendéglőben gyors haditanács zajlik, Portenif, Jázmin és a Báró jelenlétében. A terv egyértelmű, ha biztonságba értek az arannyal, akkor, és csak akkor elengedik a lányt. Ha bármi probléma felmerül, a lányt kinyírják. A báró semmire nem tud koncentrálni, csak, hogy Gorcsevet öljk már meg. Annak is eljön majd az ideje, hisz már elkapták, most az arany a célpont.

Hozzák Anette-et, zsákkal a fején, a rúgkapáló lány, jól fejbe rúgja egyik fogva tartóját. Gorcsev elmosolyodik... ez az ő szerelme lesz. Jázminék a tervük szerint kettéválnak. Az

egyik csapat megy a megadott mólóhoz találkozni Lebourg-val, a másik csapat a kijelölt helyen várja a lánnyal a híreket. Gorcev azt az autót vezeti, amelyik a lányt viszi.

A kikötőben történik a csere-bere. Portenifék meglepve konstatálják, hogy az arany az autóba van elrejtve, de így még jobb nekik, könnyebb lesz mozgatni a zsákmányt. Létrejön a nagy találkozás Portenif és Lebourg között. Kiderül a közös múlt, a gyűlölet, de az ellenfél nagyságának elismerése is, kvázi „tisztelet”.

Az arany rendben, de a kocsit csak akkor vihetik, ha Lebourg-ék meggyőződhetnek arról, hogy Anette is oké. De Bertint kíséri el egy martalóc a másik helyszínre. Átérve a B ponthoz De Bertinét érdekes kép fogadja. Szanaszét verve heverésznek a rosszarcú bandatagok. Anette-nek és az új fiúnak (Gorcev) furgonostul nyoma veszett. Sem De Bertin, sem a Jázmin banda tagja nem tudja hova tenni a látottakat. Leadják a drótot Porteniféknek, hogy semmi nincs rendben, senki nem tudja hol a lány. Portenif azt hiszi ez Lebourg-ék csele, Lebourg azt hiszi Portenif ármánykodik. A vita, lövöldözésbe csap át. Lebourg menekül az Alfa Romeóval, Portenifék üldözik, mígnem szembetalálkoznak egy sereg katonával, akik tüzet nyitnak rájuk, így végül a Jázmin – Banda visszavonulót fúj...

Gorcev a megszöktetett Anettel. A viszonyuk kezdetben kicsit normalizálódik, köszönhetően egy részt a hős mentőakciónak, másrészt Gorcev megmutatja az igazi arcát, ami kifejezetten szimpatikus a lánynak. *(Bárkit megmentenék, de téged akár többször is.)* A lány beavatja Gorcevet az **Ifiriz** legendába, aki a lány legnagyobb megdöbbenésére nem hazavitte, hanem valami nagyon romantikus helyre... elcsattan egy suta csók is, amit kisebb zavar követ. Majd Gorcev búcsúzik, sajnos be kell lépnie a légióba, Anette félti, ő miatta igazán nem kéne. Nem is miatta, hanem, mert egy barátja bent van helyette. Gorcev nem kér sokat búcsúzól a lánytól, csak, hogy várjon rá hűségesen 5 évig. Majd jobb híján egy a kocsmai bunyó során kilyukadt lyukas garast (pénzérmét) ad át a lánynak jegygyűrű helyett. Anette ezt „kedvesen” elutasítja. Ezen picit újra össze tudnak kapni, így végül vitázva válnak el. *(- Á értem, ez egy ilyen se veled, se nélkülem kapcsolat lesz. - Félig. A második fele telitalálat.)* Az érme a lánynál marad.

Lebourg és De Bertin hazaérve meglepve látják, hogy Anette már otthon van. Öröm, majd értetlenség... Mi történt? Gorcev kiszabadított... De Bertin ugrathatja is Lebourg, jó férjet talált a lányának. Ezen Anette és Lebourg is felháborodik, végre egyetértenek valamiben: Gorcev nem lesz Anette férje. De beszéljenek inkább a másik ügyükről. A kocsit mielőbb el kell juttatni Ifirizbe.

Portenifék újra összeverődnek a Gyanús Cápán. Mi a fene történhetett... ha valami orosz ürge vitte el Anette-t, akkor hátha az elfogott (ál)Gorcev tud róla. Báró felismeri Cortot. Pontosabban felismeri, hogy ez a fickó nem Gorcev. Eltakarítják a hajóról... Egyedül Jázmin tudja az igazat (**leütött embereitől**): Gorcev volt aki elvitte a lányt. Portenifnek új terve van az arany megszerzésére, hogy mi az, azt a **többiek számára ekkor még** homály fedti...

Lebourgék szervezni kezdik az arany / autó Afrikába szállítását szigorú katonai őrizettel. Majd Lebourg megjegyzi, ha már ez a Gorcev megszökött, megmentette a lányát, majd visszatért a légióba, annyival ők is tartoznak neki, hogy szólnak pár szép szót az érdekében... De Bertin mosollyal nyugtázza barátja enyhülését Gorcev irányába. Irány Afrika, adják ki a

vezényszót. Anette közli, hogy ő is velük tart. Laboux-val ezen komolyan összevesznek. A férfi félti lányát, aki félti apját, de végül az atyai szó az erősebb. Anette látszólag - marad.

Portenifék megfigyelik a Laboux villát és látják, mikor az autót katonai kísérettel a kikötőbe viszik és felteszik egy hadihajóra. Portenifék becserkézik a katonai hajó kapitányát. Látjuk, hogy egy nagy köteg pénzt kínálnak neki, a kapitány láthatólag vonakodik, de mikor ezt megtoldják egy karton minőségi kubai rummal, létrejön a titkos megállapodás, kezet ráznak.

Gorcsev visszaérkezik a légióhoz és riadtan látja meg, hogy lekéste barátját. Az egész sereg elindult Afrikába, Orán felé. Gorcsev azonnal a kikötőbe siet, hogy találjon magának egy hajót, ami Vanek után röpítheti. Pár sikertelen kísérlet után a Gyanús Cápához ér, és beugrik neki Hümér barátja. Tőle kérdezi meg, hogy tud-e hajót ami sürgősen Afrika felé indul. Hümér kérdésére elmondja, hogy katonaszökevény lett, mert eszébe jutott az ő bölcsessége, és inkább nem vonult be. Hümér nagyon büszke barátjára. Ők indulnak Afrikába, menjen velük, és ott eltűnhet a hatóságok szeme elől. Jó ötlet, de Gorcsev számára komoly kockázat is, hisz, ha felismerik Jázminék, akkor tuti a tengerben végzi. De csak el tud bújni a hajón, jobb ötlete úgy sincs... Szóval indulásnál találkoznak, állapodnak meg, elválnak, majd Gorcsev azonnal elbújik a hajón a burgonyaraktárban. Induláskor nem jelenik meg, Hümér tudomása szerint, így barátja nélkül indulnak el Afrika felé.

Elindul a kikötőből két hajó: Labouxék katonai hajója és Gyanús Cápá is. Éjszaka Gyanús Cápá megelőzi a katonai hajót és előbb ér be Oránba.

Laboux és De Bertin boldogok hogy végre Afrikában vannak és indulhat az arany visszaadási akciójuk a királyfinak.

Gorcsev kilopószik a rejtkehelyéről, hogy partra szálljon és leválsa Vaneket, de közben megpillantja múmiaként sántikáló bárót. Mit keres a báró a Gyanús Cápán? Gorcsev le tudja ugrani a hajóról, de ez a kérdés nem hagyja nyugodni, a báró után lopakodik. Meglátja, hogy a báró, Portenif, Jázmin és teljesen oda nem illő módon, a világhírű autóversenyző: Gafirone, susmusol valami aranyról... Ez már Gorcsevnek is túl abszurd társaság és ügy. Mivel Gorcsev ismeri a legendát, Vanek lecserélése picit megint elhalasztva.

A katonai hajóról elkezdik kiemelni a letakart Alfa Rómeót. A daru lánca azonban elszakad és a kocsi a tengerbe zuhan. Laboux ledöbben, majd tájékozódik, felelősöket akar látni. De Bertin nyugtatja le. Hívják az aknakereső hajókat, és kiemelik, addig a külügyi rezidencián várnak.

Portenifék örömködnék maguknak a hajón. Gorcsev figyeli őket, akkor közük van a baleset... Portenif, tanácsa, hogy várják meg, hogy besötétedjen. Hogy ne keltsenek addig senkiben sem gyanút, a többiek jó matrózhoz híven szépen menjenek el inni... Gorcsev követi őket.

A kocsi felé vezető úton a martalócok a Hagenbeck cirkuszt hirdető furgonnal, és szórólapozó afrikai ugrómakikkal találkoznak. Az utcán mindenki kedvesen integet nekik vissza, csak ők közömbösek. Ez szemet is szúr egy ott álló csendőrnek, ezért Jázmin széles mosollyal átöleli az egyik kis makit, kivesz tőle egy szórólapot, és egyik társának hátára gyűri, hogy jól tegye el. A csendőr továbbmegy... Jázminék is továbbmennek... A martalóc nézegeti a szórót, amit kapott... Közeledik a vihar... A kocsi felé sietnek.

Anette egy kisebb bőröndbe csomagol. Öltözete egyértelműen jelzi, hogy nehéz terepre készül. Bőröndjébe is főleg a túlélést elősegítő holmik kerülnek, váltás ruhát leszámítva. Összezárja a bőröndöt, készen áll. Kimegy az ajtón. Pár másodperc múlva az ajtó újra nyílik, Anette magára bosszúsán jön vissza, kihúzza éjjeliszekrényének a fiókját és a lyukas garast, amit Gorcsevtől kapott elrakja, majd ismét távozik.

Laboux egyre idegesebb a rezidencián, a tengerbe esés mögött is sejt valami cselt. De Bertin nyugtatja, baleset, pár nap múlva itt a hajó, és minden megy tovább. Táviratot kapnak. Rossz hír. Gorcsev Iván kiképzés közben életét veszítette. Ez a hír már sok Laboux-nak. Ágynak esik, lázas, izzad... ez malária lesz.

Eljön az este. Vele kézen fogva megérkezik a Számun is... Portenifék visszamennek a kikötőbe, és a megvesztegetett kapitányukkal közösen elkezdik az éj leple alatt **kiemelni a hajó gyomrából** az igazi Alfa Rómeót. Gorcsev követi őket végig. A vihar azonban nagyon erősen tombol már. Az autót dobálja a szél, sőt minden mást is dobál. Bódék, autók borulnak, csónakok csattannak a házak falán, különböző tengeri lények repülnek sirályokat meghazudtoló módon. Mindenki kapkod, a vihar ereje megdöbbeneti a martalókat, nem vették komolyan Portenif aggodalmaskodását. Egyedül az autóversenyző nyugodt, a körmét reszeli.

Az autót sikerül nagy nehezen kitenni a partra, de gyalogosan szinte lehetetlen közlekedni a szélben. Próbálnak elvergődni az autóhoz Portenifék. Gorcsev kihasználva a szelet, egy letépett hatalmas francia zászlóba kapaszkodva beelőzi a szélben a társaságot. A számun(**k**) tombol. Nagy nehezen beül a kocsiba és indítózni kezd. A motor zúgására Portenifék megrémülnek, ez ki lehet? Fegyvert rántanak és különös elszántsággal, a viharos széllel dacolva kezdik körbezárni az autót. Végre beindul a motor. Zseblámpával bevilágítanak a kocsik ablakán, mikor egy méterrel a fejük felett a semmiből elröpül egy éppen kényszerleszálló kisrepülő, amitől mindenki hasra vágja magát. Ezt kihasználva, Gorcsev elhajt a kocsival.

A repülő Anette vezeti, nehezen leteszi, és egy sikátorba hajt be, így tulajdonképpen mindent letör a gépről, amit le lehet, de sértetlenül megússza... A mellette lévő ház kapualjában a már látott csendőr kapaszkodik teljes erejéből fülig homokos arccal. Meglepve pislog a mellette megálló gépre. Anette udvariasan megkérdezi, hogy merre van a külügyi rezidencia, majd a kerekein épphogy döcögő ronccsal elindul a zavarodottan néző csendőr által mutatott irányba.

Az óriási francia zászlóba csavarodott Gorcsev a kikötői parancsnokságon ráront az épp szundikáló őrré, aki a félálomnak, a viharoknak, az elalvás miatti büntudatnak és Gorcsev nagyon határozott fellépésnek köszönhetően, valamiféle francia harci isten látomásnak tudja be Gorcsevet, és magától értetődően adja meg számára a külügyi rezidencia címét, csak ne rabolja el a lelkét...

Laboux lázas. De Bertin virraszt mellette.

A számun hajnalra elvonul. A kikötőben mindent homok borít, a parton a vihar és a hullámok által kihajított csónakok hevernek, a pálmafák csonka leveliről halak lógnak le, szóval igazi „tájkép csat utáni” állapotnak lehetünk tanúi...

Portenif, Jázmin, a báró, a bandatagok és Hümér előkaszálódnak a rommá tört kikötői épületek alól, és azon sebtében kupaktanácsot tartanak arról hogyan kellene visszaszerezni ettől a szemét Gorcsevtől az autót? Portenifnek az egyik bandatag hátára a szélvihartól rátapadt Hagenbeck cirkusz plakát ad egy ötletet: egy vadbefogó hálót kell tőlük szerezni! Senki nem érti miért, de „Portenif biztosan tudja hiszen ő a Főnök”!

Laboux hajnalban felébred a külügyi rezidencián lázalmából, elmúlt a malária roham de még nincs egészen magánál amikor az ablakon kitekintve azt látja hogy a „halott Gorcsev” éppen leparkol a rezidencia előtt a „tenger fenekére süllyedt 14 karátos autóval”. De Bertinnel - aki eddig virrasztott vele, megosztja „látomását” de kiderül, az autó valóban az „ő 14 karátosuk” ! Felmerül bennük, hogy ha az autó valódi akkor lehet hogy Gorcsev is él? De hogy tudott kijönni a laktanyából eskütétel előtt? Rejtély ide vagy oda, de elhatározza a két „öreg harcos” hogy ha már ilyen szerencsésen bár rejtélyesen megkerült ez az autó nem várnak katonai „díszkíséretre” hanem ők ketten felfegyverkeznek és elindulnak és visszaviszik az aranyat a királyfinak, hiszen EZ tulajdonképpen az „Ő Ügyük” az Ő „Missziójuk” ! Elindulnak.

Anette akkor érkezik meg a roncsá tört de még gurulni tudó repülőgéppel amikor a két öreg harcos az autóval már elment a rezidenciáról. Megtalálja táviratot az asztalon Gorcsev halálhíréről. Anette rádöbben, hogy halálba ment ez a könnyelmű fiú - őerte! Előveszi az eddig zsebben tartott kilyukadt pénzérmét, és az ujjára húzza – mint egy „kései jegygyűrűt”. Szeméből egyetlen könnycsepp gördül le, elmaszátolva a táviraton Gorcsev nevét. Majd összeszedi magát, és leemel a falról egy elefántölő mordályt, beteszi egy tokba és elszánt arccal kisiet a lakosztályból.

Megtudja a rezidencia recepciós tisztjétől, hogy lázas, maláriás apja és De Bertin elmentek egy Alfa Romeóval! Elindulna ő is az apja után, ezért kér egy „kincstári” autót. Semmi akadálya, tájékoztatja a tiszt, de katonai bürokrácia miatt ez hosszú folyamat, kb 3 nap. Anettenek ez sok. Ezért kap egy tippet a recepciós tiszttől hogy például Hagenbeck cirkusznak és vadbefogó társaságnak – alig egy utcányira – vannak sivatagi terepre való autóik is. Anette sietősen elhagyja a rezidenciát.

Hagenbeck telep. Cirkusz sátor körül kamionok, terepjáró teherautók, lakókocsik. Hümér és Jázmin megérkeznek a fémből készült vadbefogó hálóért és már alkudoznak is rá egy cirkuszi emberrel, aki azt ecseteli hogy milyen jó ez a háló mert nappal szemben tökéletesen láthatatlan és vadállatok gyanútlanul belefutnak. Ekkor érkezik Anette. Ijedten látja korábbi elrablóit. Bevágódik egy közel parkoló Hagenbeck kamionba és elrobog vele. A cirkuszos döbbenetesen jegyzi meg Hüméréknek hogy „ez az autótolvaj elvitte Verdiner Aladárt”!. Ezt a mondatot, senki - még a t. néző sem érti ekkor...

Laboux és De Bertin állig felfegyverkezve lelkesen autóznak a sivatagban. Az ég kék, ragyogóan süt a nap, Boldogok és egy régi légiós dalt énekelnek amikor belefutnak egy légiós őrtáratba. Vezetőjük egy őrmester (Verdier) . Az őrtárat katonái peckesen vonulnak, egyedül a sor végén látni egy újoncot aki kínlódva - akár „a hajóvontatók a Volgán”, három géppuskát és négy fényszórót húz maga utána a honokban – a szerencsétlen Vanek az! Az őrmester akadékoskodik Labouxékkal hogy van e engedélyük katonai területen áthaladni? Laboux és De Bertin bevallják hogy nincs, de eljátsszák hogy ők „unatkozó városiak akik autós szafarin vesznek részt a romantikus Szaharai sivatagban!” Az őrmester nem hisz nekik, sőt egyre gyanakvóbb lesz, különösen amikor újabb variációként, az oroszlán vadászatot nevezik meg mint „igazi” okot. Az őrmester látni akarja a vadászfegyvereket, de csak egy

tucat pisztolyt tudnak felmutatni. Már- már letartóztatná őket a már nagyon gyanakvó őrmester amikor Laboux bevallja az igazat: hogy ők nyugalmazott tábornokok és civilben titkos akciót teljesítenek a Külügy Minisztérium megbízásából. Az őrmester most már végkép nem hisz nekik, és gúnyosan közli velük hogy „naná, ő pedig a francia Köztársasági Elnök” ....De Bertin nagy nehezen meggyőzi hogy legalább rádión hívja fel a Külügyet. Az őrmester morogva utasítja a rádióst hogy lépjen kapcsolatba parancsnoksággal. Laboux dühöng az idővesztés miatt, de semmit sem tehetnek és a rájuk szegeződő fegyverek miatt várniuk kell...

Gorcsev pedig menne Vaneket leváltani. Tevegel a sivatagban kezében egy térkép, rajta bekarikázva Vanek állomás helye. A térképet nézegeti és közben gyorsabb haladásra ösztökéli a tevét de az egyre lassul, végül kilógó nyelvvel összeesik. Gorcsev megpróbálja felállítani de nem jár sikerrel. Kulacsából vizet csorgat a teve szájába aki miután megissza ravasz pofával újra a földre csuklik. Gorcsev elindul gyalog, de visszanéz a nyögdecselő tevére és nincs szíve otthagyni, visszafordul és elkezd húzni maga után a „döglődő tevét”...

Ezalatt a légiós őrzője még mindig várja a választ a parancsnokságtól, és közben szívatja szegény Vaneket. Amiatt hogy poros, piszkos az egyenruhája, büntetésből felküldi egy pálmafára hogy a géppuskával foglaljon el figyelő állást az útmenti pálmafa tetején. A kárörvendő légiósok röhögve nézik amint Vanek állandóan visszacsúszik a nehéz géppuska súlya miatt. Ezt kihasználva két öreg harcos össze néz, és „akcióba lép”. Laboux gázt ad és kocsit kilő mint egy rakéta. A megdöbbenő őrmester késve kiadott parancsára a katonák futva indulnak utánuk, és löni kezdenek az elrobogó autó után. Laboux és De Bertin lehajolnak, és golyók fejük felett fütyülnek, és rövidesen lőtávolon kívül kerülnek, és a légiósok feladják a gyalogos üldözést. A két öreg harcos úgy örül, mint a gyerekek egy jól sikerült csínytevés után.

Gorcsev izzadva cipeli hátán „az ájult tevét”. Az úton mögötte ekkor feltűnik egy kamion. Gorcsev leteszi a tevét (aki abban a pillanatban „magához tér” és vidáman elüget a sivatag belseje felé). Gorcsev lestoppolja a kamiont, aminek a volánjánál nem más ül mint Anette! Kölcsönös döbbenet. Anette részéről amiatt hogy él Gorcsev, Gorcsev részéről pedig hogy mit keres itt Anette? Anette közli hogy Ifiriz felé megy apja után. Gorcsev a térképről látja hogy az erőd ahol Vaneket tudja, aki miatt most még jobban aggódik, hiszen lehet hogy Vanek „halt meg helyette”(?) szinte útba esik, és Anettet kéri hogy inkább vigye el őt oda. Nem tudnak zöldágra vergődni, sőt közben összevesznek azon is hogy Gorcsev miért akar a Légióba menni mert ha azt hiszik róla hogy meghalt akkor feleslegesen megy oda...Gorcsevnek meg az nem tetszik hogy Anette akit egyszer már elraboltak, egyedül autózik a sivatagban. Ezek miatt egyre hevesebben vitatkoznak. Anette hiába mondja hogy neki most az legfontosabb hogy az apját keresse meg, aki még azt hiszi magáról, hogy hűde fiatal, miközben már nem az, sőt beteg is, maláriás és lehet szüksége van a segítségére. Ez az érv Gorcsevet nem hatja meg, mert „ha valaki úgy tud pofozni mint Laboux, azt egy kis malária nem tudja padlóra küldeni”. Gorcsev szerint fontosabb Vanek leváltása aki lehet hogy már nem is él, vagy veszélyben van az élete, mint hogy a „vasból lévő” Laboux után loholjanak. Anette ezt pont fordítva látja, mert ha a beteg apja után mennek akkor sokat segíthetnek neki a Legenda valóra váltásában. Gorcsev a vita csúcspontján („és különben is” ...) elkezd kritizálni Anette vezetői képességeit és azt mondja hogy nem bírja nézni amit Anette művel mert így még ezzel a remek kamionnal sem jutnak el sehova sem. Folyton lecsúsznak az útról, és elakadozva mennek a homokban, majd nagy nehezen vissza

kormányozza az autót Anette az útra, mert a vitára koncentrálni, nem a vezetésre. Ez nem a Riviéra, - érvel gúnyosan Gorcsev - hanem a Szahara „pokla”... Anette azt válaszolja hogy ha nem tetszik Gorcsevnek ahogy vezet akkor ne nézze! Gorcsev erre azt mondja hogy rendben, akkor ő inkább hátra megy a kamion rakterébe és alszik egyet mintsem hogy ezt a „mazsola stílust” nézze. Anette dühében vészfékezéssel megáll amitől Gorcsev hajsza hízán kirepül a szélvédőn, majd dühösen kiszáll, hátramegy és kinyitva az oldalajtót, és belép a raktérbe. Az ajtót maga mögött haragosan bevágja, és lefekszik a sötétben az ott lévő szalmára. Majd megdermed. A sötétből két villogó szempár mered rá, és lassú mozdulatokkal elindul felé egy hatalmas hímoszlán.

Laboux és De Bertin elégedetten a jól sikerült szökés feletti örömben vidáman autózva egyszer csak belefutnak egy az úton keresztben kifeszített fémből készült vadbefogó hálóba, ami a szembe sütő napa miatt láthatatlan volt számukra. De Bertin az ütközéstől kirepül a kocsiból. Burnuszos arabok veszik körül őket, és fegyverek szegeződnek rájuk. Laboux - De Bertin kérésére egyedül menti az autót, gázt ad és elmenekül a 14 karátossal.

Az arabok lóháton üldözőbe veszik. Rövid hajsza után kilövik az autó egyik kerekét, Laboux kénytelen megállni. Az arabok vezetője leveszi az arcát fedő kendőt, Portenif az. Puskatussal leüti Labouxt. „Arab” kísérőiről ekkor derül ki hogy Jázmin és bandája arab ruhában. Portenif dönt: otthagyják Labouxt meghalni a sivatagban. Hogy biztosak legyenek a dologban, kezeit hatra csavarva hozzá kötik a kilőtt kerékhez Portenif. Az ájult Laboux fejéből hosszú vér csíkot húz a homokban egy bucka tövében lévő üreghez, melyből ahogy távoznak, egy keshedt foltos hiéna jön elő és mohón szimatolni kezdi a vérszagot. Portenif elégedetten nézi, majd az autóba ül és nyomában a burnuszos bandatagokkal elindul...

Az akció után Portenif, Lingeström, és Gafirone, a 14 karátos autó körül egy antik romos rejtkehelyen kupaktanácsot tartanak és Portenif közli Gafironéval hogy a báró fogadott egy barátjával hogy ezzel a túra kocsival egy hét alatt eljutnak spanyol Szaharába a francia Szaharából. A fogadási összeg fele Gafironét illeti majd. Gafirone egykedvűen reszelgetve a körmeit csak biccent: felőle akár indulhatnak is!

Arab burnuszuktól megszabadult Jázminék pedig a teherautójukkal visszaindulnak Oránba egy „jövőbeli Nagy Meló ígéretével” amit Porteniftől kapnak, aki persze bevallja a bárónak, hogy nincs semmiféle jövőbeli Nagy Meló, és esze ágában sincs fizetni nekik. ...

A 14 karátos autó elindul, volánjánál Gafirone, mellette az anyósülésen Portenif, hátul a múmia szerűen bepólyázott báró. Elégedetten haladnak, amikor egyszer csak belefutnak a Verdier őrmester vezette légiós őrzőjáratba. A Labouxék szökése miatt dühös őrmester vezényszavára a légiósok szuronyt szegezve körbeveszik a „gyanús autót”, de döbbenet látják hogy most nem a „két szélhámos öreg” ül benne, hanem egy „múmia”, egy köpcös sebhelyes fickó, és maga a Nagy Gafirone a világhírű autóversenyző! Portenif látva reakciót elmondja a fogadást és hogy annak eredménye a Nagy Gafironén múlik. Most már nem akarja feltartóztatni őket az őrmester, hiszen ezzel megakadályoznák a Nagy Gafironét a tovább haladásban és a fogadás sikerét is kockáztatnák. Gafirone egykedvűen autogramokat osztogat a légiosoknak, amit Portenif cigarettákkal told meg, és a légiósok búcsú integetésétől kísérve tovább haladhatnak. Ekkor érkezik a hullafáradt lemaradt Vanek, maga mögött húzva nemcsak a géppuskát, hanem az ahhoz kötött kidöntött pálmafát is.

Anette közben békülékenyen és a motorzúgás miatt hangosan kiabálva felajánlja a rakodó térben utazó – valószínűleg a hőségtől félhalott Gorcsevnek, hogy na most már jöjjön vissza a vezető térbe, de nem jön válasz. Anette aggodalmasan megállítja a kamiont és hátramegy. Kitárja az ajtót és „félelmetes” látvány tárul a szem elé: Gorcsev a földön fekszik, és egy hatalmas hím oroszlán mancsa van keresztben a testén, és a „fenevad” a fejét nyalogatja. Gorcsev csapzott hajjal rémülten pislog és mozdulni sem mer. Az oroszlán ekkor unottan ásít és Anette látja hogy egyetlen foga sincs. Anette felnevet és az értetlenül ránéző Gorcsev figyelmet felhívja erre a tényre, valamint mutat neki egy a raktérben lévő táblát, amelyen az áll hogy az oroszánt Verdiner Aladárnak hívják, és nyugalmazott kiöregedett cirkuszi artista, és a kamion tulajdonképpen az ő „lakkocsija” és tele van a vén oroszlán táplálékául szolgáló citrommal. Gorcsev zavartan tápázkodik fel mire az oroszlán barátságosan képen nyalja őt és a füle tövét megvakaró Anettet is majd ahogy vissza akarják csukni az ajtót, az oroszlán kimászik. Azt hiszik szabadon akar kószálni Afrikai hazájában, de szó nincs róla: Verdiner Aladár őket megelőzve bemászik a vezető fölkébe. Anette megőrül az oroszlánnak, mert visszaemlékezik a Legendára, mely szerint egy oroszlán fogja visszaadni Ifiriz egykori dicsőségét, egyszóval mehet velük Verdiner Aladár is. Anette és Gorcsev beülnek az oroszlán mellé és tovább indulnak.

Anette és Gorcsev most már vezetési stílus ide vagy oda, de nagyon behúznak és kisvártatva a kamionnal utoléri az úton előttük haladó Alfa Rómeót. Meglepődnek hogy nem Laboux és De Bertin vezetik a kocsit, és bár nem tudják mi történhetett de döntenek: akárkik is ülnek az előttük haladó kocsiban azt, meg kell szerezni tőlük! Anette az elefántölő mordályban, Gorcsev pedig a pusztá öklében bízva, leszorítják az útról Portenifeket. Közben a kamion megfeneklik a homokban és lefullad. A báró az ülés alá bújuk ijedtében, Gorcsev leüti a fegyvert ráfogó Portenifet, Egyedül az egykedvűen körmét reszelgető Gafirone marad nyugodt a felfordulás közepette. Anette a mordályt, a magához térő Portenif fejének szegezi: ha itt a kocsi, hol az apám? Portenif gúnyosan mosolyog, és mivel azt hiszi megölte, ezért ezt is mondja, hogy „hiéna vacsora lett belőle” .Anette elkeseredett dühében le akarja löni Portenifet, de Gorcsev nem hagyja: nem süllyedünk az ő szintjükre! Anette köti az ebet a karóhoz: „szemet szemért , fogat fogért”. Vitatkoznak ezen, majd Gorcsev azt mondja hogy zárják be a felforrósodott kamion rakterébe, ahol dörömbölhet – ha mer, mert azt Portenifnek nem ajánlatos tenni...Ugyanis ha egy légiós őrző meg találja ahogy dörömböl, akkor megy vissza a kényszermunka telepre élete végéig. Vagy ha nem dörömböl akkor szomjan hal, mert vizet nem hagynak nála, csak a citromokat, attól meg még szomjasabb lesz Portenif. Anette ebbe a megoldásba beleegyezik és mordályával ő tereli be „börtönébe” Portenifet. Majd a kamion indító kulcsát pilóta ruhája egyik zsebébe teszi.

Mi legyen Gafironéval? Gorcsev elmondja Anettenek hogy kihallgatta amikor Gafironét felfogadták hogy egy „ál-fogadás ürügyén” vezesse el a kocsit spanyol Szaharába. Tehát Gafirone is csak Portemif ravasz tervének áldozata. Gafirone ezalatt csak a körmével van elfoglalva, mint akit teljesen hidegen hagy a sorsa. A kíváncsi kérdésre hogy miért reszeli folyton a körmét, elmondja hogy pályafutását mint autó szerelő kezdte, és most hogy megengedheti magának, a sok olajtól megviselt körmeit végre megillető bánásmódban részesítse. Az ártatlannak bizonyult Gafironét végül megkérdezik hogy velük megy-e utasként? Gafirone a fejét rázza: ha nem ő vezet egy autót akkor soha nem ül bele, inkább elgyalogol Oránig. Akarnak adni neki egy kis vizet, de azt mondja hogy neki a reszelőm

kívül semmire sincs szüksége, mert egy „Gafirone egy körömrészlővel akár Kínáig is eljut”.. azzal körmét részlgetve elindul visszafelé az úton.

A mordályt is magához véve, beül Anette a 14 karátosba, - a volán mögé, és felteszi a kérdést Gorcsevnek hogy megy vele vagy sem? Kap egy percet hogy eldöntse. Anette a gyerekkorában sokszor halott mesére (Legendára) hivatkozva azt mondja hogy apja helyett, az ő küldetését beteljesítve ők majd elviszik az autót az arannyal a királyfinak. Gorcsev persze nem engedi egyedül menni Anettet és azt mondja hogy Vanek ha eddig várta hogy leváltsa – és ha él egyáltalán - még várhat egy kicsit, és hogy akkor rendben van: ők ketten elviszik az autót királyfinak. Az oroszlán, aki ott téblábolt körülöttük, bemászik a hátsó ülésre, összepaszírozva az ülés alatt rémülten megbúvó bárót

De Bertint a sivatagban félholtan kóvályog már csak.

Laboux is - félholtan, sebesülten, maga után vonszolva az autó kereket, kitaróan megy tovább. A kehes hiéna tisztes távolról követi mint „jövőbéli vacsoráját”...Laboux, ha közel jön hozzá a hiéna, az autókerékkel odacsapva - elriasztja...

Gorcsevék közben elérnek egy benzinkúthoz ahol az oroszlánal autózó pártól ledöbbenő öreg arab kutastól útbaigazítást kérnek mert egy korábbi útelágazásnál a jelző tábla kidőlve fekszik az úton és emiatt nem tudják merre menjenek tovább? Az öreg arab feltankolja az autót (a benzin vásárlás a feltétele annak hogy segítsen nekik). Miközben hosszasan alkudoznak az árról, az oroszlán kiszál a kocsi ből és egy citrom fáról próbál leenni egy gyümölcsöt, Anette a mordályt a kocsis hátsó ülésén hagyva, szintén kiszáll és segít leszedni a citromot Verdiner Aladárnak. Az öreg arab – azt hiszi Anette Gorcsev felesége, megpróbálja rábeszélni Gorcsevet arra hogy vegy el „kissé szépséghibás” lányát, mint második feleséget Sőt mi több: hozományként néhány tevét is kínál vele. Bekiabál a lányának hogy jöjjön ki a ház elé mert „kérő jött” Bentről döngő léptek közelednek (mint a Jurassic parkban amikor a T-Rex jön) ...

Anette jól szórakozik az alkudozáson, de eközben a múmiának kinéző bepólyált báró előmászik az ülés alól, felkapja a mordályt és rá szegezi a lányra. Gorcsev Anette elé ugrik („ide lőj” gesztussal) Anette, bízva abban hogy a báró őt nem lövi le, Gorcsev elé áll, hasonló gesztussal. A báró ettől egy kicsit hátrébb lép, hogy megtartsa a lő- távolságot. Ez Gorcsevnek ad egy ötletet és Anettere kacsintva most már szándékosan, elterelő hadműveletként, hol az egyikük , hol a másikuk lép előre, miközben az ”engem lőj le inkább” trükkkel teljesen összezavarják a bárót. aki idegesen hátrál, addig míg a döngő léptek gazdája, ki nem lép a házból. Egy debella ronda, kövér lány, aki egyszerűen fogja és átnyalábolja „vőlegényét” és beviszi a kétségbeesetten rúgkapáló bárót a házba. Mindenki boldog kivéve a bárót, de ez senkit nem érdekel...A kárörvendő Gorcsevék oroszlánostul, a feltankolt autóval tovább indulnak.

Portenif a raktérben izzadva elővesz a zsebéből egy csavarhúzó és gyorsan szétkapja a kamion alsó lemezét és kiguruló citromokkal együtt leesik a homokba. Majd a vezető fülkéhez megy de dühösen látja hogy az indító kulcs nincs meg. Nincs más választása, mint gyalog elindulni a keréknyomokat követve.

Rövidesen összetalálkozik az ellenkező irányból, szintén a keréknyomokon haladó halálosan kimerült Labouxxal. Portenif kihasználva Laboux meglepetését rátámad, A két régi ellenfél között lezajlik a Végső Nagy Leszámolás, és bár Portenif aljas eszközöket is bevet a

verekedés közben, végül Laboux győz és leüti Portenifet. A harc végén érkezik a Verdire őrmester őrjárata az időközben megtalált De Bertinnel, akinek hisznek most már megérkezett rádió üzenet miatt és az ő utasítására megbilincselik Portenifet. A kehes hiéna csalódotton elbandukol visszafelé.

A két öreg harcos tanáctal: ha az autó nincs náluk, és Portenifnél se, akkor hol lehet? Ekkor érkezik körmét egykedvűen reszelgető, Gafirone, Szemmel láthatón nem viselte meg a sivatagi séta. Tőle megtudják hogy egy pilóta ruhás lökött csaj és fura fickó elvitték a kocsit és egy oroszlánt valahová...Ez csak Anette lehet, de mit keres itt Afrikában? Gorcsev pedig akkor ezek szerint mégiscsak él? Rájönnek végül hogy valószínűleg Anette és Gorcsev elcsaklították a „küldetésüket”, na de legalább van rá esély hogy az autó célba ér. Azért megkérlik az őrmestert hogy rádión kérjen légi felderítést, hogy lássák vajon megtudták-e tenni a fiatalok azt amit még csak sejtenek...

Anette, Gorcsev és az oroszlán közben megérkeznek a királyfihoz. Itt lezajlik a Legenda szerinti „oroszlános” találkozás, és a 14 karátos autó végre megszabadul arany terhétől. Gorcsev, Anette és az oroszlán, a négy kerékké, motorrá, kormányra és csupasz vázra csökkent Alfa Rómeóval elhagyják a királyfit, és elindulnak vissza a sivatagon át.

Mire Laboux és de Bertin a kért repülővel megérkeznek a királyfihoz, már lezajlott minden és csak az örömnüpepen vehetnek részt. De Bertin javasolja Labouxnak hogy mivel sikerült Gorcsevnek és Anettenek eljuttatni az autót a királyfihoz, kapjon egy becsületrendet a fiú, sőt Anette kezét is „elnyerhetné” de persze ehhez „soron kívül” le kellene szerelni Gorcsevet. Laboux rábólint mind a két javaslatra.

Vaneket – mint Gorcsevet - Gorcsev helyett - kitüntetik a légió becsületrendjével. Vanek meg van győződve arról, hogy ezt a kitüntetést a sok átélt megpróbáltatásért kapta. Amikor leszerelik, kalapot emelve köszön el „kedvenc” őrmesterétől, Verdiertől.

A királyfi pedig csapatával végre visszafoglalja a rablóktól Ifirizt.

Anette és Gorcsev összeházasodnak. A Laboux villában rendezett lakodalmon ott van De Bertin, Vanek, Hümér és Verdiner Aladár is, aki citromos esküvői tortát majszol fogatlan szájával. Laboux – miközben Anette el van foglalva a vendégekkel, - elcsábítja Gorcsevet egy kis ököl harcra.

A „hagyományokhoz hűen” a kerti szökőkút a bunyó helyszíne. Anette amikor észreveszi mi történik az emlékül megtartott mordállal a levegőbe löve, véget vet a családi verekedésnek és elviszi a csuromvizes Gorcsevet a menyasszony táncra. Happy end.

Varsányi Ferenc és Varsányi Kristóf és Vékes Csaba